

АКТ ЗАУКИ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
І ЗАХІДНО УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

СВІТАНИ
КАРТИ
ДОКУМЕНТИ

КИЇВ 2008

МАТЕРІАЛИ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

Маніфестація на вулиці Хрещатик у Києві. Лютий-березень 1917 р.

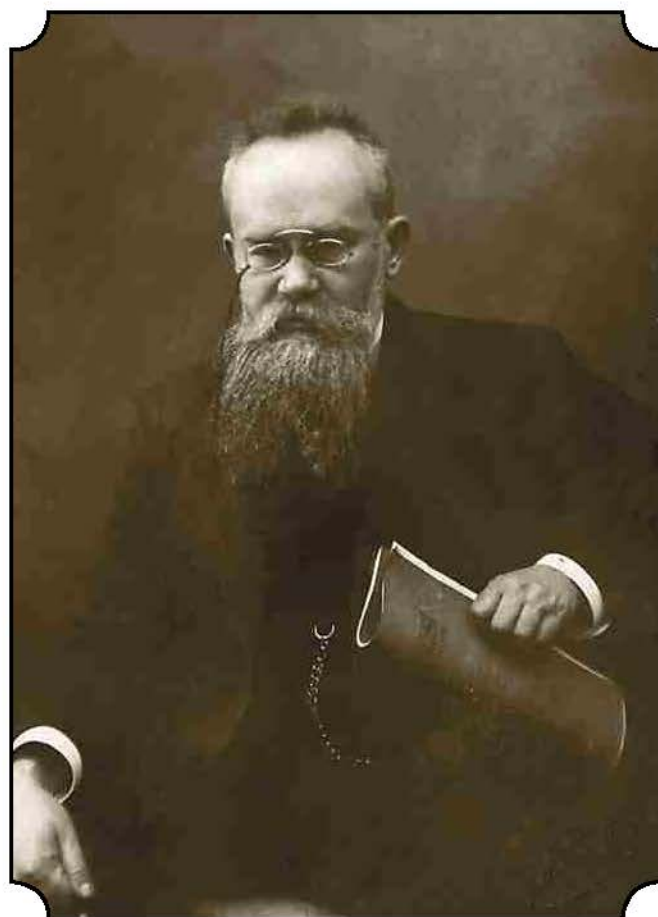

Демонстрація на розі вулиці Хрещатик і Бібіковського бульвару в Києві. Березень 1917 р.

Будинок Української
Центральної Ради.
Поштівка початку XX ст.

Голова Української Центральної
Ради Михайло Грушевський. 1917 р.

Українська демонстрація на Софійській площі в Києві. 1 квітня 1917 р.

Українська маніфестація в Києві. Літо 1917 р.

Маніфестація українських вояків Петроградського гарнізону в підтримку Української Центральної Ради. Червень 1917 р.

Члени Генерального Секретаріату. Сидять: Симон Петлюра, Сергій Єфремов, Володимир Винниченко, Іван Стешенко, Микола Садовський. Стоять: Борис Мартос, Микола Стасюк, Павло Христюк. 1917 р.

Делегати ІІІ Всеукраїнського військового з'їзду на Софійській площі у Києві.
Листопад 1917 р.

Мітинг на вулицях Києва з нагоди проголошення Української Народної Республіки.
7 листопада 1917 р.

ЧЕТВЕРТИЙ УНИВЕРСАЛ

УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Народе України!

Того січня, коли, словом стала на землі Української Вільної Народної Республіки. Справді кожна людина зрівнялася з Богом, борючись за волю і права трудящих. Але в таку годину народилася нова Україна. Чотири роки життя вільної людини наш Край і дозріє, фабрики тоді будуть виробляти, а люди споживати, однієї рослинної, промі в цій падають, дуба зростають, наступне годин. По краю розкидаються ярби грабіння і злоба, особливо вони посувають з фронту війни, сивинний приваду різно, заводів і рудни на нашій землі. Все це не могли відбуватися в Україні Установи Збори і призначені нашим повелінням Універсалу час і сі Збори, призначені на наступний день, не могли відбуватися, щоб прийняти з наших рук нашу тимчасову вільну революційну владу над Україною, установити далі в Народній Республіці вільну і організувати нове Правительство. А ти часом, Петроградське Правительство Народних Комісарів, щоб повернути їй свою владу Вільній Українській Республіці, оновлено війну України, і наслідок на нашій землі своїм військом-аграріями, більшовиками, — ми грабуємо хліб наших селян і без вольної плати відвозимо його в Росію, не жальючи навіть серця, наготовленого на нас, відволікати невольників жоден, і єдиного серця беззаста, алогічно, безчестно.

Ми, Українська Центральна Рада, зробили все, щоб не допустити цієї братоубійчої війни двох сусідніх народів, але Петроградське Правительство не пішло нам на зустріч, і тепер дає війну боротьбу з нашими Народом і Республікою. Крім того, те саме Петроградське Правительство Народних Комісарів повинні віддати мир і вільно на нашу війну, намірені в до того що сивинство. Знову виступає кров, знову тисячівий трудовий народ повинен виступити своїм життям.

« Ми, Українська Центральна Рада, обрала вільний сенс, робити і скаржити України, на те пристати ніх не можемо, нічим ніби підтвердити не будемо, бо Український Народ хоче миру, і мир демократичний повинен бути як нашітство. Але для того, щоб в Росію правительство, ні що ніщо не ставали Українці на перешкоди установити той вільний мир, для того, щоб вести свій Край до ладу, до творчої роботи, до скріплення революцій та вольної плати, ми, Українська Центральна Рада, сповідаємо всіх громадян України: одній Українська Народна Республіка став самостійною, а від цієї незалежності Вільної Суверенної Держави Українського Народу. За всіма сусідніми державами як: Росія, Польща, Австрія, Румунія, Туреччина та інші, ми хочемо жити в згоді і мирно, але ні одна з них не може втручатися в життя Самостійної Української Республіки, — владу у нас буде належати тільки Народові України, інакше якого німає. Зберігає Українська Установи Збори, будучи разити ми, Українська Центральна Рада, представляє робочого народу селян, робітників і скаржити, та інші вільнозначний орган, який одніми матиме назву: Рада Народних Міністрів ».

Насамперед, приписуємо Правительству Республіки-нашої Рада Народних Міністрів — від свого дня вести розпочати нею вже переговори про мир з Центральною Державою нічим самостійно і довести їх до кінця, не дозволяючи ні на як перешкоди з боку ніх-небудь, нічим частини бунтної Російської імперії, і установити мир, щоб наш Край розпочав своє господарське життя в спокої і вгоді.

До тих земель, більшовиками, та інших нападників, що німають та руйнують наш Край, приписуємо Правительству Української Народної Республіки творити і рішуче вийти до боротьби з ними, а всіх громадян нашої Республіки заохочуємо не відлучати життя боронити добробут і свободу. Наша Народна Українська Державна повинна бути вивільнена од нападників з Петрограду і наслідки, які торчуть права Української Республіки.

Незмірно тяжка війна, розпочата буржуазними правительствами, такою зміцнила наш Народ, вже зміцнила наш Край, розвила господарство. Тепер току мусять бути війни, з тим, як армія буде демобілізуватися, приписуємо одлучати де-яких військ підтримання вярних переговорів розсунути армію зовсім. Потім, замість вільної армії, замість зарплати німають, щоб війська наше служило охороною робочого народу, а не багатим пануючим верстві.

Порушувати вільно і демократично місцевості мають бути вивільнені за волею і законом кожного Державного Скарбу. Коли воля наш повсердити до волю, народні ради, волею, волею та громадські душі мають бути перетворені в що, який був вільною, щоб і воля наш мали в них годин, а тим часом, які установити на місцях таку владу, до якої б мали довіря і яка б опирає на всі революційно-демократичні верстви народу. Правительство повинно заохочувати до співробітництва радні селянських, робітничих і скаржитих депутатів, вибраних з місцевої згоди.

В справі земельної роботи, вибрана на останній сесії нашої, уже виробила закон про передачу землі трудовому народові без пену, прийнявши за основу складання власності-самобільності землі, згідно з нашим постановою на вольній сесії. Закон сей буде розглянуто за кілька днів в повній Центральной Раді.

Рада Народних Міністрів також всіх заохочує, щоб передала землі в руки трудящих ще до початку весняних работ через спеціальні комітети необхідно відбулася.

Ден, коли і всі багаті німають, як добро Українського трудового народу, перешкоди в передаванні Української Народної Республіки.

Вільна земля вибрала на себе всі трудові роботи сили нашої країни. Вільність землі, фабрик, майстерень, виробила тімні те, що було потрібно для війни, і народ зостався зовсім без товарів. Тепер війни німає. Отож приписуємо Раді Народних Міністрів негайно приступити до передавання всіх заводів і фабрик на вольний стан, на вироблення продукції, потрібної насамперед трудящій масі.

Та сама війна виклала сотні тисяч безробітних, а також і вільно. В Самостійній Народній Республіці України не повинні терпіти ні один трудящий чоловік. Правительство Республіки має німають промисловість. Держави, має розпочати творчу роботу в усіх галузях, де всі безробітні могли б найти працю і прикласти свою силу і — вийти всіх заводів до забезпечення скаржитих та потерпілих від війни.

За старого ладу торгівні та різні посередники називали з бідних підприємств власні величезні капітали. Одній Українська Народна Республіка бере в свої руки найважливішу галузь торгівлі і весь дохід з неї потратить на користь народу. За товарами, які будуть перевозити з за кордону і вивозити за кордон, буде заохочати сама Державна влада, щоб не було такої дорожчини, яку терплять найбільшій власні через спекулянтів. Правительство Республіки на виконання свого приписуємо зробити і представити на затвердження законів про не, а також про вільнозначна дання, шукати, вільно і інших продуктів і товарів, а яких найбільшою брадою перебувають з робочих класів, на користь нетрудящих.

Тим самим приписуємо встановити державно-народний контроль над всіма банками, над кредитами, позичками вільнозначним власним підприємствам вільнозначних трудящих. Одній політична повинна бути не дозволити голодомі чинити на піддержку, трудового населення та розвиток народного господарства Української Народної Республіки, а не на спекуляції та різні бідності спекуляції і вільно.

На грядущі беззаста, несвоєю в житті та незаста, вироблення росте вироблення серед де-якої частини згоди. Тим незаста, вироблення користуються різної теми сили і підбивають невольних людей до старих порядків. Сі теми сили можуть знову повернути всі вільні народні піх сивині пароді Росії. Рада Народних Міністрів повинна рішуче боротися з усіма контр-революційними силами. А всякого, хто кликає до повстання проти Самостійної Української Народної Республіки, до вооруження старого ладу, того карає, як за державну зраду.

Всі демократичні свободи, проголошені третім Універсалом, Українська Народна Республіка підтримує, і з — окремим проголошує у Самостійній Народній Українській Республіці всі наші користуються правами національно-господарської автономії, прийняти за інші законами 9-го січня.

Всього, чого з вільнозначено і сім Універсалам не вистачило виробити ми, Центральна Рада, в найбільшій точності, те повно довершити, справити і до останнього порядку виконати. Українська Установи Збори, де вільнозначено виробити, а інші провадити вибори до них як найбільшій, вагати всіх заводів, щоб підрахунок голосів вільнозначено як найкраще, щоб за кілька тижнів збралася сі наша Установи Збори — вільнозначний господар і вільнозначний Землі нашої — і закріпити свободу, да і добробут конституцій Незалежної Української Народної Республіки на добро всього трудового народу — тепер і на будучий.

Свою Найвищу нашу органні властивіати рішуче про федеративній вільнозначний республіки бунтної Російської держави.

До того часу всіх громадян Самостійної Української Народної Республіки кликаємо вийти стати на стороні доброго волю та прагн нашого Народу і всіма силами боронити свою волю від всіх ворогів селянсько-робітничої Самостійної Республіки Української.

Українська Центральна Рада.

Будь, 22 січня 1918 р.

Четвертий Універсал Української Центральної Ради, яким проголошено незалежність Української Народної Республіки. 22 січня 1918 р.

Голова Директорії Української Народної Республіки
Симон Петлюра.

Члени Директорії Української Народної Республіки. Зліва направо:
Федір Швець (1-й), Симон Петлюра (3-й), Андрій Макаренко (5-й). 1919 р.

УРОЧИСТА ОБІТНИЦЯ ДИРЕКТОРІЇ У. Н. Р.

Ми, Директорія Української Народної Республіки, даємо цю прилюдну урочисту обітницю, що вірно будемо служити Народові України і утвореній ним Українській Народній Республіці; волю синів її, національну, релігійну та горожанську, невпинно боронитимем; всі свої сили обіцяємо покласти, аби закріпити народньо-республіканський устрій України основним законом. Організовано - виявленій волі народу будемо коритися; в державному управлінні будемо керуватись тільки волею народу про його добробут і благо Республіки; стоятимем на сторожі її інтересів та скарбів, ні в чому не порушимо її законів, пильно стежити будем, аби встановлені закони ретель-

но й справедливо всіма виконувались і правда ні в чому не порушувалась."

НАРОДЕ УКРАЇНИ!

Отдаючи сили свої на боротьбу, за долю рідного краю, сьогодні ми приносимо прилюдну урочисту обітницю, вірно служити своєму народові не припиняючи боротьби, доки не звільнимо нашу Україну від усіх ворогів, доки знеможений народ наш не стане на певний шлях спокою і добробуту, доки під захистом міцної республіканської влади не стане він вільним господарем Рідного Краю й доки не закріпить здобуту землю і волю. З зак. 14. X. 1919, м. Кам'янець-Подільський.

Висока Директорія У. Н. Р.
А. Макаренко Ф. Швець С. Петлюра.

«Урочиста обітниця Директорії». Поштівка. 1919 р.

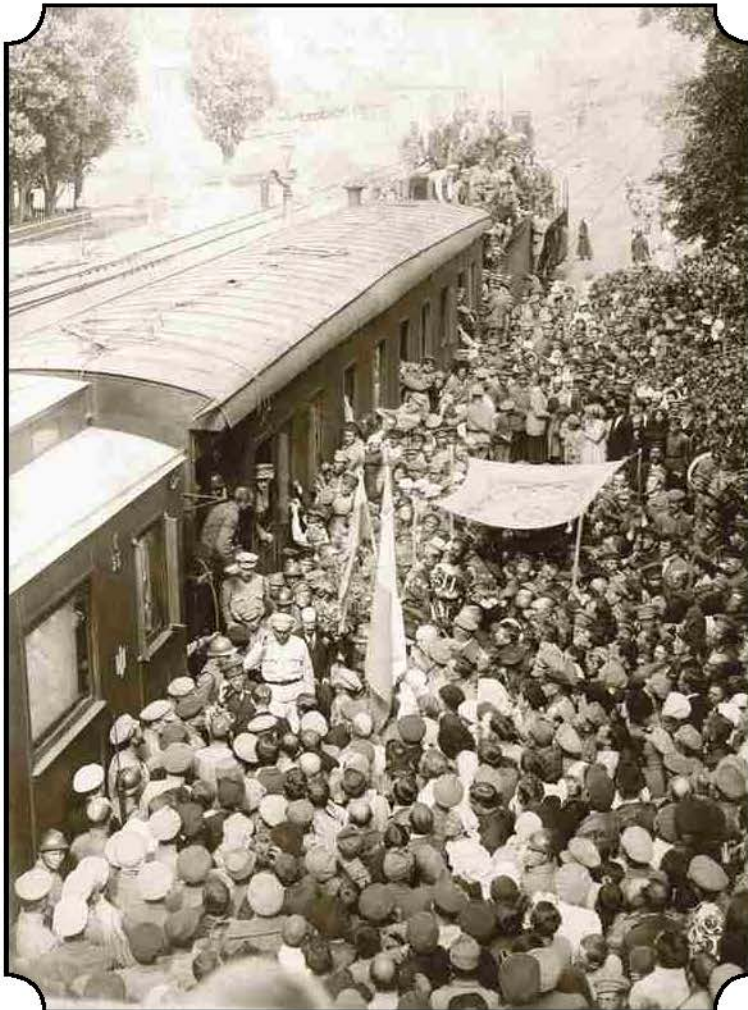

Складання присяги членами Директорії УНР. Кам'янець-Подільський. Серпень 1919 р.

Військовий парад на Софійській площі в Києві з нагоди вступу Директорії УНР до столиці. 19 грудня 1918 р.

Зустріч Симона Петлюри на залізничному вокзалі у Фастові після звільнення міста від більшовиків. 29 серпня 1919 р.

Складання присяги січовими стрільцями після початкового вишколу. Староконстянтинів. Осінь 1919 р.

Польове богослужіння за участі Головного отамана військ УНР Симона Петлюри і членів Уряду УНР. Староконстянтинів. Серпень 1919 р.

Тимчасовий основний закон

про державну самостійність українських земель
бувшої австро-угорської монархії

ухвалені Українською Національною Радою на засіданні
дня 13. листопада 1918.

Артикул I.

Назва.

Держава, проголошена на підставі права самоозначення народів Українською Національною Радою у Львові дня 16. жовтня 1918 року, обнімаюча весь простір бувшої австро-угорської монархії, заселений переважно Українцями, має назву **Західно-Українська Народна Республіка**.

Артикул II.

Границі.

Простір Західно-української Народної Республіки покривається з українською суцільною етнографічною областю в межах бувшої австро-угорської монархії — то є з українською частиною бувших австрійських коронних країв Галичини з Володимирією і Буковини, та з українськими частинами бувших угорських столиць (Комітатів): Синиц, Шарнош, Землян, Уг. Берег, Угоча і Марморос, — як вона означена на етнографічній карті австрійської монархії Карла барона Черніга Ethnographische Karte der österreichischen Monarchie, entworfen von Karl Freiherr Czernig, herausgegeben von der k. k. Direktion der administrativen Statistik, Wien 1855 Maasstab 1:864 000).

Артикул III.

Державна суверенність.

Отся державна територія творить самостійну Західно-українську Народну Республіку.

Артикул IV.

Державне заступництво.

Права влади іменем Західно-української Народної Республіки виконує весь її народ через своє заступництво, вибране на основі загального, рівного, безпородного, тайного і пропорціонального права голосування без ріжнці пола. На сій самій основі мають бути вибрані

Установчі Збори Західно-української Народної Республіки. До часу зібрання Установчих Зборів виконує всю владу Українська Національна Рада і Державний Секретаріат.

Артикул V.

Герб і прапор.

Гербом Західно-української Народної Республіки є: Золотий лев на синім полі, обернений у свою праву сторону. Державний прапор є синьо-жовтий. Державна печатка має довкола гербу напис: Західно-українська Народна Республіка.

ЗАКОН

з дня 21. листопада 1918 р. про тимчасову організацію судів і влади судейської.

До предложения Державного Секретаріату постановляє Українська Національна Рада:

§ 1.

Закони і розпорядки, на підставі котрих в бувшій австрійській державі виконувало судівництво, о скільки вони не противлять ся державности Західно-Української Народної Республіки остають аж до їх зміни, зглядно знесення в правній силі і на їх підставі мая ся дальше вести судівництво.

§ 2.

Всі закони і розпорядки, які мали на цілі охорону прав і інтересів бувшої австрійської держави, її армії та її органів, як також охорону прав і інтересів бувших її коронних країв, мають від тепер аналогічно приміювати ся для охорони прав і інтересів Західно-Української Народної Республіки, її армії та її органів.

§ 3.

Всі суди, які знаходять ся на території бувшого ц. к. висшого Суду крайового у Львові, стають судами Західно-Української Народної Республіки і є обовязані в її імені виконувати дальше спорове, неспорове і карне судівництво.

§ 4.

Всі агенти, бувшого ц. к. австрійського Міністерства судівництва переняв на області Західно-Української Народної Республіки Секретаріат судівництва, до якого будуть належати також іменовання судових урядників. Судні іменує Державний Секретаріат на предложення Секретаря судівництва.

§ 5.

Артикули 1., 5., уступ 2. артикулу 6., артикул 12. і уступ 1. артикулу 13. основного закона з 21. грудня 1867. ч. 144. В. З. Д. про судейську владу зносять ся, та на їх місце входить в життя приписи сего закона.

§ 6.

Ц. к. Повітовий Суд буде звати ся „Повітовий Суд Західно-Української Народної Республіки“.

Заклик до західноукраїнського населення стати на захист української державності. 16 листопада 1918 р.

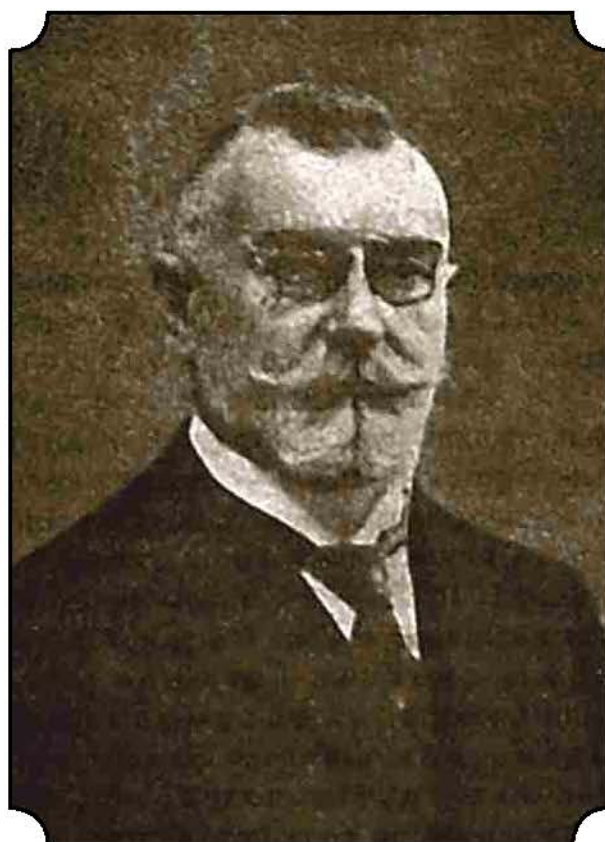

Стаття про створення ЗУНР у газеті «Україна». 6 листопада 1918 р.

Президент Західно-Української
Народної Республіки
Євген Петрушевич

Голова Уряду Західно-Української
Народної Республіки
Кость Левицький

Командувач Української Галицької Армії Мирон Тарнавський. 1918 р.

Група представників ЗУНР. Зправа наліво: Євген Петрушевич, Степан Витвицький, Сидір Голубович. Кам'янець-Подільський. 1918 р.

Президент ЗУНР Євген Петрушевич (у центрі) серед офіцерів штабу 2-го осадного корпусу Української армії. Ліворуч від нього командувач УГА Мирон Тарнавський, ліворуч генерал Віктор Курманович. Бердичів 1919 р.

Уряд ЗУНР під час перебування у Кам'янці-Подільському. У центрі: Президент ЗУНР Євген Петрушевич, державний секретар закордонних справ Степан Витвицький, голова Державного Секретаріату Сидір Голубович. Осінь 1919 р.

Першій курінь шостої бригади Української Галицької Армії. 17 листопада 1919 р.

З переговорів про завішення зброї у Львові, дня 26. лютого 1919. р.
Члени антантської місії і української делегації: з ліва перший ряд: Волод. Темницький, д-р Волод. Охримович, франц. генерал Бартельмі (голова антанг. місії), англ. ген. Картон де Віяр, італ. майор Стабілі, д-р Ст. Витвицький.
Другий ряд з ліва: отаман Ерле, о. Бон, (?), д-р О. Бурачинський, полк. Константин Слюсарчук, от. д-р Теодор Рожанківський.
Третій ряд з ліва: третій о. Антін Каляга, четвертий англ. полк. Смайс, шестий полк. Фідлер.

Представники Антанти та члени делегації ЗУНР під час переговорів щодо припинення польсько-української війни. Львів. 26 лютого 1919 р.

Президент ЗУНР Євген Петрушевич з членами Уряду ЗУНР в еміграції. Відень (Австрія). 1920 р.

ВІСНИК

державних законів і розпорядків

Західної Области Української Народної Республіки.

1. Випуск.

Виданий 31. січня 1919.

Річник 1919.

Зміст: (ч. 1-7) 1. Ухвала У. Н. Р. про злуку Західно-Української Республіки з Українською Народною Республікою. — 2. Закон про спосіб оповіщення законів і розпорядків. — 3. Закон доповнючий статут У. Н. Р. — 4. Закон про Виділ У. Н. Р. — 5. Закон про несаможнність членів У. Н. Р. — 6. Розпорядок в справі воєнних чинів осіб несаможнних до військової служби. — 7. Розпорядок в справі виплати одноразового надвчачайного додатку чинним урядникам і функціонерам державним, урядникам і функціонерам управлінням до смертності, вдовам і сиротам по них та робітникам залізничного зв'язку.

1.

Ухвала

Української Національної Ради з дня 3. січня 1919 р. про злуку Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою.

Українська Національна Рада постановила:

Українська Національна Рада, виконуючи право самоозначення Українського Народу, проголошує торжественно з'єднання з вищим днем Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в одну, однуцілну, суверенну Народну Республіку.

Зміряючи до найкоршого переведення цієї злуки, Українська Національна Рада затверджує передступний договір про злуку, заключений між Західно-Українською Народною Республікою і Українською Народною Республікою дня 1. грудня 1918 р. у Хвастові, та поручає Державному Секретаріатові негайно розпочати перего-

вори в київським правительством для сфіналізованого договору про злуку.

До часу, коли зберуться установчі збори з'єдненої Республіки, законодавчу владу на території буншої Західно-Української Народної Республіки виконує Українська Національна Рада.

До тогож самого часу цивільну і військову адміністрацію на згаданій території веде Державний Секретаріат, установлений Українською Національною Радою, як її виконуючий орган.

За Виділ Української Національної Ради:

Др Горбачевський, в. р.

Др Петрушевич, в. р.

2.

Закон

з дня 4. січня 1919 р. про спосіб оповіщення законів і розпорядків.

Українська Національна Рада постановила:

Ухвала Української Національної Ради про злуку Західно-Української Народної Республіки і Української Народної Республіки. 3 січня 1919 р.

У Н І В Е Р С А Л

ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ.

ІМЕНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ.

ДИРЕКТОРІЇ СПОДИНАС НАРОД УКРАЇНСЬКІЙ ПРО ВІСНІВІ ВІСНІВІ
В ІСТОРИЇ СЕМІЇ НАВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ.

З-ГО СІЧНЯ 1919 РОКУ В М. СТАНІСЛАВОВІ УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ, ЯК ВИРАЗИЛА ВОЛЮ ВОЇХ УКРАЇНЦІВ П. АБОТРИДНОЇ ІМПЕРІЇ І ЯК НАДІЯЮЧИ СІНІ ЗАКОНОДАВЧИМ ЧЛЕНИМ, ТОРЖЕСТВЕННО ПРОГЛОСОСИЛА ЗЛУКУ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ З НАДІПРИНЦІВНОЮ УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ В ОДНОЦІЛНУ СУВЕРЕННУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ.

ВІТАЮЧИ З ВІСНІВНОЮ РАДОЮ ЦІЇ ІСТОРИЧНОЇ КРОК ЗАХІДНИХ КРАТІВ НАШЕХ, ДИРЕКТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ УКЗАЛЕКА ТРО ЗЛУКУ ПРАВИТИ І ЗАДІЯТИ НА УМОВАХ, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ В ПОСТАНОВІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ВІД З-ГО СІЧНЯ 1919 РОКУ.

ОДНІНІ ВО КІНЦЮ ЗАКЛАДЬОМ ЧИНАУТІМ ОДИНАНІ ОДНА ВІД ОДИНІ ЧАСТИНІ ОДИНОЇ УКРАЇНИ - ЗАХІДНО - УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА / ГАЛИЦЬКА, БУКОВИНА, І УГОРСЬКА УКРАЇНА / І НАДДІПРИНЦІВНОЮ ВІСНІВКА УКРАЇНА.

ЗАДІЯЮЧИ СІНІ ВІСНІВІ МРІІ, ЛЮДИМ ЯКІНІ І ЗА ЛІНІ УМІРАТИ КРАТІ СІНІ УКРАЇНИ.

ОДНІНІ В ОДИНА НЕСАМОЖНІ УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА.

ОДНІНІ НАРОД УКРАЇНСЬКІЙ, НЕВЗВОДИМІ МОУТЬСЯ ПОРЯДОМ СВОЇХ ВІСНІВІХ СІНІ, МАЄ ЗМОУТ СЕБІ КІДАННЕМІ ДІЯННЕМІ ЗУПИНЯТИ ВОЇХ ОДИНІ СІНІНІ КІДОВАТИ НЕРОЗДІЛЬНУ САМОСТІЛНУ ДЕРЖАВУ УКРАЇНСЬКУ НА БЛАГО І ЧАСТИ ВІСНІВІ ІІ ТРУДОВОГО ЛІНІ.

22 СІЧНЯ 1919 РОКУ
У. М. КИЇВІ.

ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ: *В. В. Винниченко*

ЧЛЕН ДИРЕКТОРІЇ: *Т. Г. Шевченко*

ЧЛЕН - СЕКРЕТАРЬ: *С. С. Шумко*

КЕРИМІС ОУПРАВЛІННІ ДИРЕКТОРІЇ: *І. І. Мухоморов*

Універсал Директорії Української Народної Республіки про Злуку з Західно-Українською Народною Республікою. 22 січня 1919 р.

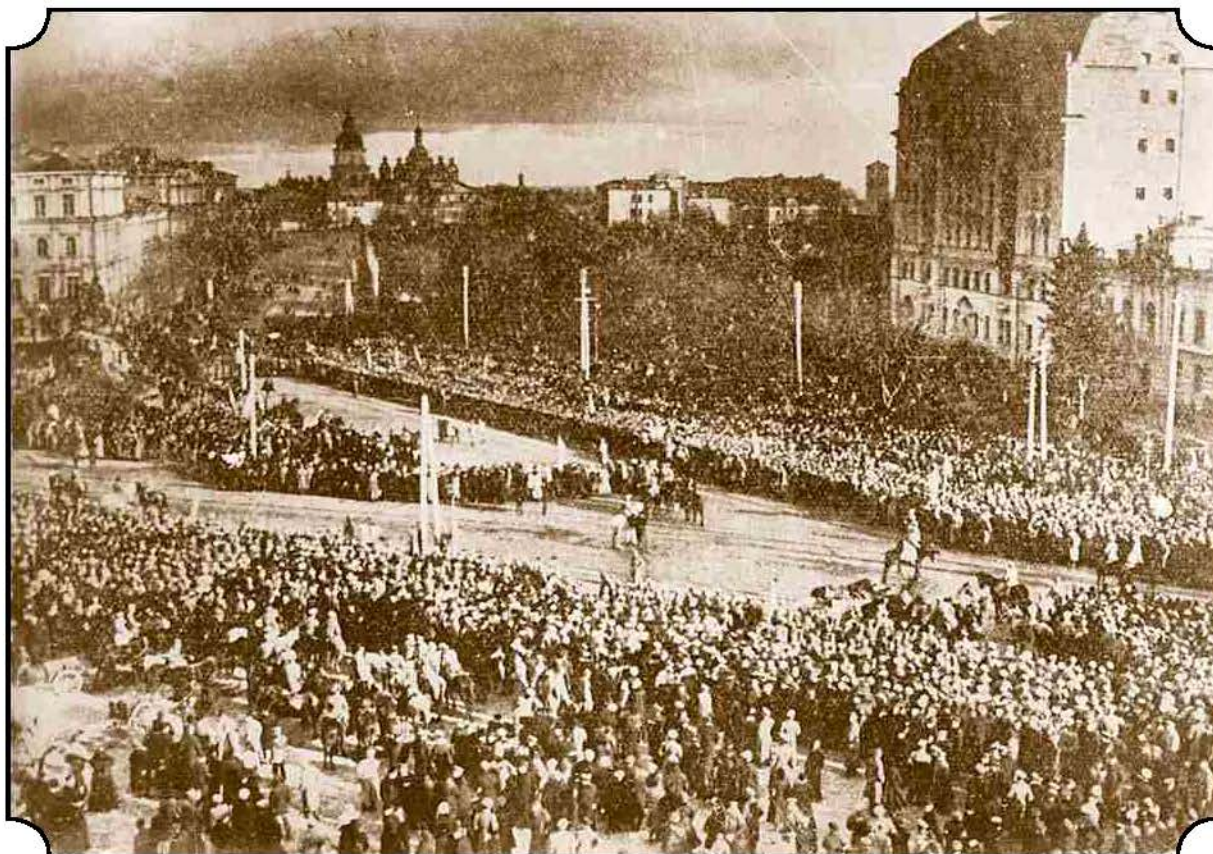

Військовий парад з нагоди вступу Директорії УНР до столиці на Софійській площі в Києві, де згодом відбулося проголошення Злуки УНР і ЗУНР. 19 грудня 1918 р.

Будівля Оперного театру в Києві у якій Конгрес Трудового Народу України ухвалив рішення про Злуку УНР і ЗУНР. 1920-ті рр.

Проголошення Акту Злуки українських земель на Софійській площі в Києві.
22 січня 1919 р.

Проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР у Києві. 22 січня 1919 р.

Молебень на Софійській площі в Києві з нагоди проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР. У центрі Симон Петлюра та Володимир Винниченко. 22 січня 1919 р.

Урочисте проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР на Софійській площі в Києві. 22 січня 1919 р.

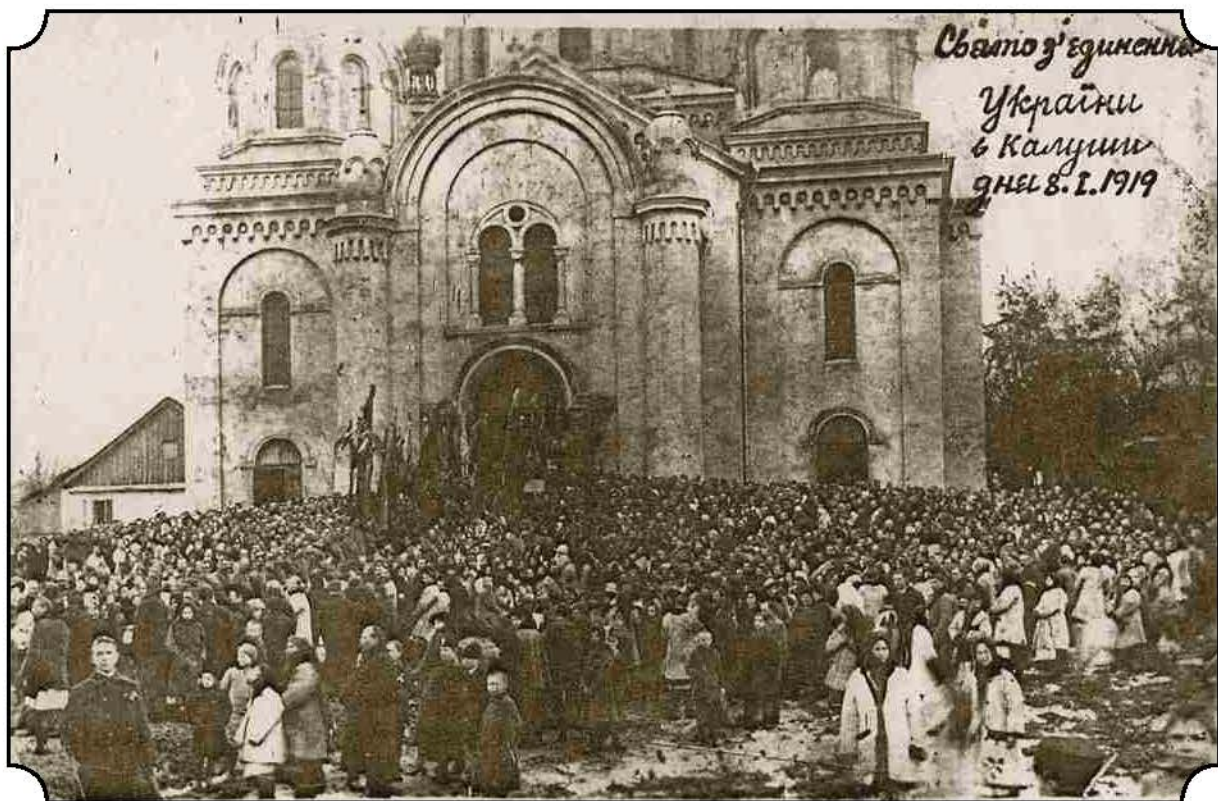

Святкування Акту Злуки українських земель у місті Стрий. Січень 1919 р.

Вояки Козятинської бригади Січових Стрільців на святкуванні свята Злуки у місті Стрий. 5 січня 1919 р.

Святкування Дня Злуки УНР і ЗУНР у місті Калуш. 8 січня 1919 р.

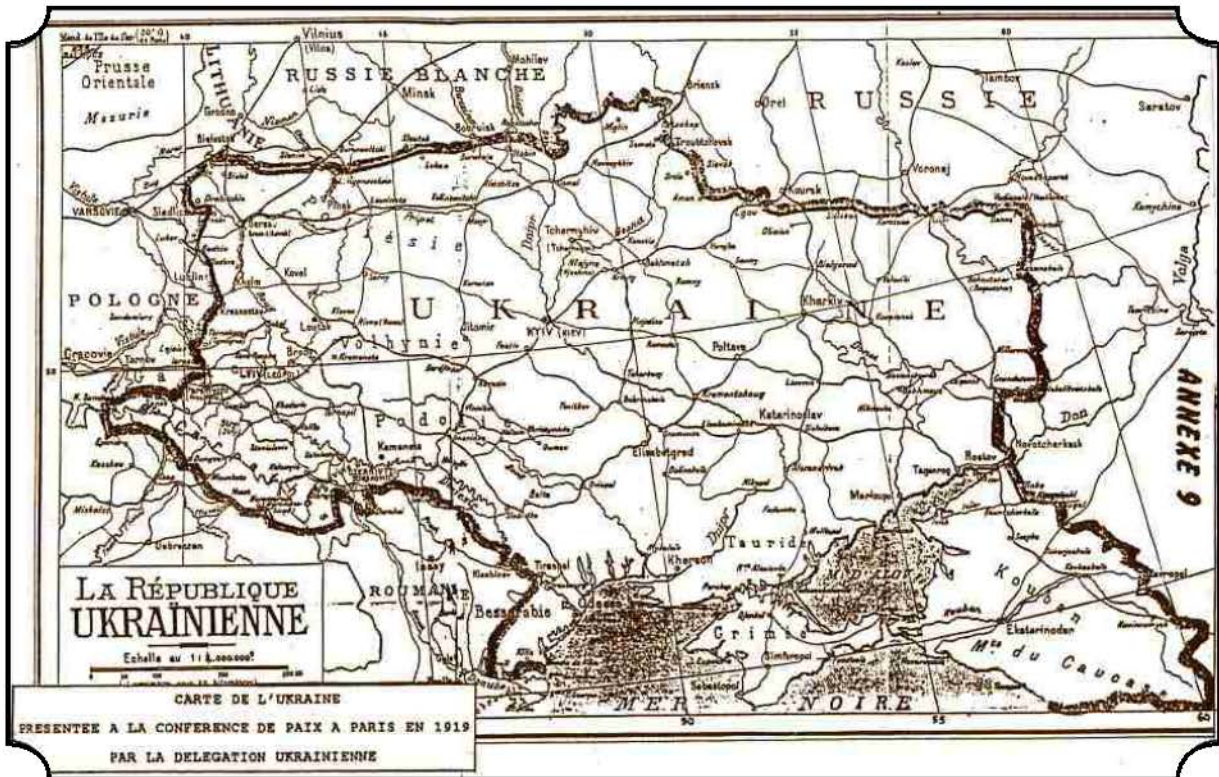

Представники Армії УНР на святі Злуки у місті Коломиї. Січень 1919 р.

«Єднаймося, братаймося ...».
Поштівка. Близько 1918 р.

Французька карта Української Народної Республіки. 1919 р.

<p>Українські національні барви Die ukrainischen Nationalfarben</p>		<p>Український герб Das Ukrainische Wappen</p>
<p>1593 1657</p> <p>Гетьман Богдан Хмельницький Hetman Bohdan Chmelnyzkyj</p>		<p>1644 1709</p> <p>Гетьман І. Мазепа Hetman I. Mazepa</p>
<p>УКРАЇНА у своїх етнографічних межах DIE UKRAINA in ihren ethnographischen Grenzen</p> <p>9. (22. Січня) 1918 Proklamace Mezzamocnosti Української Народної Республіки</p> <p>Антропологічна таблиця по академіку Волкову, Івановському й ин. Anthropologische Tabelle nach Akademiker Wolkoŭ, Iwanowskij u. a.</p> <p>9. (22.) Januar 1918 Proklamierung der Unabhängigkeit der Ukrainischen Republik</p> <p>GESCHICHTE. Vertrag, dessen Hauptstadt Kyjische Reich ganz Osturopa, I durch Mithlung der Slawen mit zu haben, es wurde gestiftet, und Galizien von des Polen, die fast ganz Ukraina der malloven polen die ukrainische Nation zur Selbst Volksherrschaft 1648. Hetman: Chm (1657) als ein vollkommene am Ende des Hetmans Maze der Autonomie der Ukraina 1709. Dies russische Unterdrückung, I geschicklichen und Verweigerung der Autonomie mit Unabhängigkeit behauptung des Sprachverbotens vom 18. Jahre, das Wahlrecht 19. der Ukraina sich anbotener zu sein, trotz ihrem politischen Volkspartei. Es wird die 10. Autonomie, Heil aber ihres W. Hölischen, die Kyje hat auf 26. Februar 1918. Wiedersehen reik (oultre Hetman) Simeon Gaj Osterrische Legation, Proklam des Hetman, Einleitung Kyjische Reich zur Vereinigung von I. anstand, emden die Pol. erobert, aber durch eine wstehen stann selbst.</p>		

Німецька карта Української Народної Республіки. 1918 р.

Свято злучення Галичини.

КИЇВ, 22-1. По відомостям із Станіславова по всій території Галичини відбуваються врочисті свята з приводу злуки всіх українських земель в одну Українську Народню Республіку. Селянство, робітництво, військо з національними прапорами, стробним порядком з музиками та співом національних пісень іде по декорованим національними українськими прапорами улицях і висловляє пам'ятний день 3 січня. На святах виступає багато промовців, котрі в піднесених, палких словах пояснюють селянству, робітництву, воїнству значіння цього великого свята для всього українського народу.

УГА.

Прилучення Західньої Української Республіки до України.

До головного отомана Українського-Республіканського війська С. Петлюри.

Київ. Із Станіславова 3/1. 84.

Українська Національна Рада західньої Української Народньої Республіки на засіданні дня 3-го січня одногосно ухвалила й торжественно проголосила прилучення своєї території до Укр. Народньої Республіки в одну одноцілну самостійну Українську Народню Республіку. Хай злука, спаяна спільною пролітою кров'ю обох бувших Республік, довершить мрію і щастя робочого українського народу.

Державний секретарь

Вітовський.

До Галичан!

З доручення и. Міністра Внутрішніх Справ і на підставі згоди П. Пр-зидента Др. Петрушевича—і в порозумінні з Мін. для Галичини закликаються до служби по адміністрації на Придніпрянській Україні всі фахові сили в Галичині як: повіткомісари, реферанти, правники і всі інші урядовці по адміністрації. Всі, хто бажає працювати, мають негайно зголоситися в Др. Осипа КОГУТА (Губерніяльний будинок), для реєстрації з готовими проханнями, документами і сигіфікаціями. Реєстрація провадиться від 10—12 год. дня.

По скінченню реєстрації буде улаштований короткий терміновий курс про місцеву адміністрацію, обговоряться план праці і тимчасову службову прагматку.

Губерніяльний Комісаріят Поділля.

Грамота Західньої-Української Республіки до Директорії.

19 січня відбулась урочиста нарада Директорії й Ради Міністрів У. П. Р. з приводу об'єднання Західньої Української Народньої Республіки з Українською Народньою Республікою. На цю нараду прибула делегація Західньої Української Республіки в складі: голови делегації Лева Вацінського, президента Національної Ради Ісидора Голубовича, секретарі закордонних справ Лонгіна Цегельського, Вітика, доктора Бурячинського, Івана Мирона, Вітовського, Шерфецького, В. Стефаніка, Ярослава Оленицького, Івана Сілецького й Павла Чабківського. Делегація вручила Директорії слідуючу грамоту: Вірительна грамота до Свйшої Директорії Української Народньої Республіки в Києві Президія Національної

Поштові зносини з Галичиною.

Міністерство пошт і телеграфів повідомляє, що з 31-го грудня во всіх поштових і поштово-телеграфних установах Української Народньої Республіки відкрито прийом кореспонденції в Галичану. До пересилки допускаються тільки часоти тільки телеграми, прости й заказні листи й картки, а також часописи і опаски (бандеролі).

Оплата кореспонденції проводиться по існуючому зараз внутрішньому тарифові.

Приєднання Західньої України (Галичини) до Соборної України.

КИЇВ. 4 І. До головного отамана Українських республіканських військ Петлюри надійшла така телеграма зі Станіславова: „Українська Національна Рада Західньої Української Національної Республіки на засіданню дня 3 січня 1919 року одностайно ухвалила і торжественно проголосила злуку своєї території з українською Народньою Республікою з одну національну Українську Народню Республіку. Хай злука спільно пролитою кров'ю обох бувших республік „довершить мрію і щастя робочого українського люду“. Державний секретар Витовський.

БРАТТЯ І СЕСТРИ.

Настан останній час. На Україну як та галіч насунувся до всіх боків вороги. Ми мусимо негайно взяти в руки зброю і в зброю в руках або померти, або добути волю нашому народові. Ви знаєте що робиться в Галичині. Нема чого чекати, ні допомоги ні поради нам не буде ні від кого. Згадайте, милі браття, як недавно, тут над Дніпром з тяжку годину всі галичане-воєнки і просто горожане брати й сестри разом до зброї стали і спасли від смерті не тільки тисячі людей але й саму державу... Згадайте поміч їх весь час в будові України. Прийшла черга до нас. Ми мусимо віддати їм не словом не хвальбою, а вступом фактичним зі зброєю в похід. Отож, брати, не гайте часу, запишуйтеся найшвидче в охочі полки, а Ви землі козачої краса, найкращі сестри, запишуйтеся в сестри „Червоного Хреста“.

Зголошення приймаються в Т-ві „БАТЬКІВЩИНА“ Іринська вул. 8-6, кімната 7.

У КИЇВІ.

Національне свято.

Відно с докладом Голови Міністрів, Рада міністрів обговорюючи справу об'єднання України з Галичиною постановила:

1) на 22 січня призначити урочисте святкування об'єднання України.

2) допоручити Міністру освіти організацію цього свята;

3) на святі оголосити декларацію Директорії про об'єднання України з Галичиною;

4) з'ясувати на витрати по улаштуванню свят 100 тисяч карб.

5) в зв'язку з святом об'єднання надіслати до Галичини делегацію з представників Ради Міністрів в складі міністрів народньої освіти, пошт і телеграфів, земельних справ.

Рада міністрів висловила побажання, аби в склад цієї делегації входили представники між Директорії.

Вшанування пам'яті січовиків.

Рада міністрів заслухавши доклад про похорони січовиків, що загинули у боротьбі за волю України, постановила:

1) поставити пам'ятника січовикам; відповідний законопроект розробити Міністру Народньої Освіти.

2) призначити пенсію родичам забитих січовиків;

3) видати жалібну книгу, яка була б присвячена пам'яті загинулих січовиків з описом умов їхги-безі.

4) прибити на хатах, де живуть родичи загинулих січовиків, мармурові дошки з описом умов при яких вони загинули.

Урочисте національне свято.

День 22 січня, коли буде оголошено акт про об'єднання України з Галичиною, оголошується всеукраїнським святом.

В цей день по всіх церквах з ранку правиться служба Божа, а в 11-ї години акт проєднання України з Галичиною читати на Софійській площі, де зібмуться представники усіх місць.

Нічого неможливого сподіватись першій українській хор і інші хор.

Матеріали періодичних видань 1919 р.

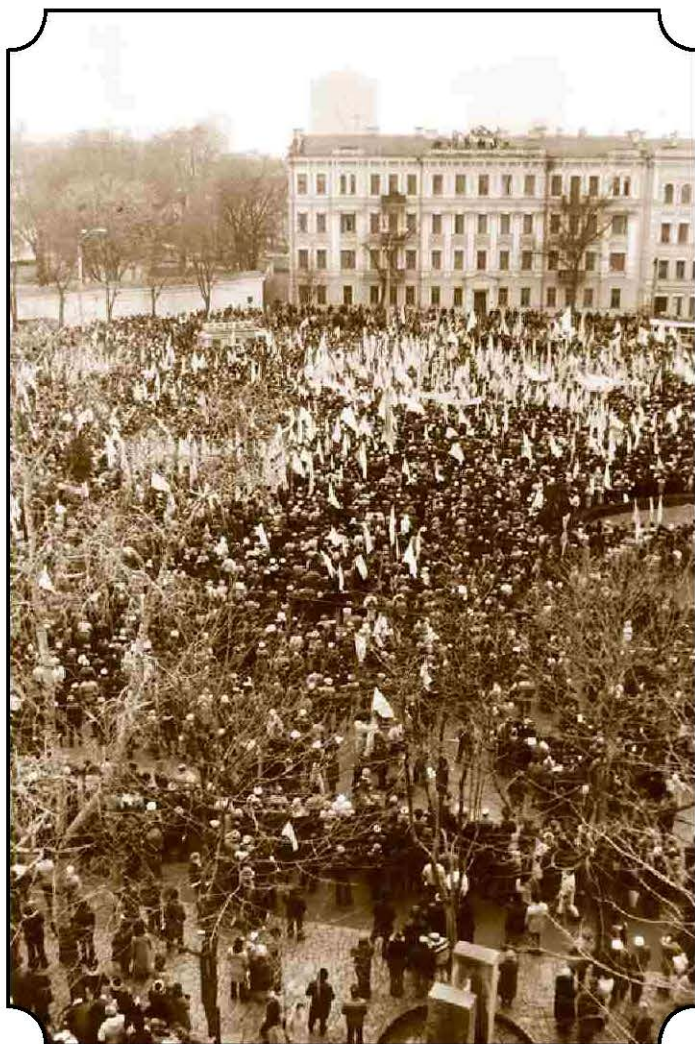

Урочисте відзначення
71-ї річниці підписання
Акту Злуки УНР і ЗУНР
на Софійській площі в Києві.
22 січня 1990 р.

Учасники акції "Хвиля єднання" в Києві. 22 січня 1990 р.

Урочисте відзначення 71-ї річниці підписання Акту Злуки УНР і ЗУНР на Софійській площі в Києві. 22 січня 1990 р.

Уманська делегація Української Гельсінської Спілки бере участь в акції "Ланцюг єдності" в Києві. Січень 1990 р.

Молитва священиків традиційних українських церков біля Святої Софії у Києві за єдність українських земель. 22 січня 1990 р.

Урочистості з нагоди 71-річчя об'єднання українських земель у Житомирі. Житомиряни зустрічають галицьку делегацію. 21 січня 1990 р.